

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Torda Csabáné ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. F.-né dr. N. G. jogtanácsos által képviselt Bank Nyrt. alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt a Tatabányai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.485/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.309/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán

- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.309/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes - aki az alperes k.-i fiókjának vezetőjeként 2006. február 9-én három hónap próbaidő kikötéssel létesített munkaviszonyt az alperessel - a keresetében a munkaviszonyának a próbaidőre vonatkozó szabályok megsértésével való megszüntetésére hivatkozott. Elsődlegesen a munkaviszonya helyreállítását, másodlagosan - ennek mellőzésével - a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Tatabányai Munkaügyi Bíróság 3.M.485/2006/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy az alperes 2006. június 11-én előzetesen szóban tájékoztatta a felperest, miszerint a

munkaviszonyát nem kívánják fenntartani. Ezt a felperes tudomásul vette, és arról tárgyaltak, hogy a munkakörét mikor adja át M. P.-nek, akivel június 6-ában egyeztek meg. A felperes június 6-án reggel megjelent a munkahelyén, és M. P. át kívánta adni a részére a munkaviszonyt megszüntető okiratot, amely utalt a próbaidő alatti megszüntetésre, de június 2-ai dátummal; az okirat keltezése pedig 2006. május 31-e volt. A felperes mindezeket kifogásolta, és megtagadta az átvételt. M. P. javasolta, hogy az okiratra az átvétel időpontjaként aznapi dátumot tüntessék fel, a felperes azonban az átvételre így sem volt hajlandó, hanem a munkahelyéről eltávozott, és „betegállományba vetette magát”. M. P. egy másik alperesi munkavállalóval még aznap felkereste a felperest a lakásán, azonban ott csak a felperes fiát találta, aki a megszüntető munkáltatói jognyilatkozat átvételét úgyszintén megtagadta. Az alperes ezt követően postára adta a jognyilatkozatot, amit 2006. június 8-án a felperes átvett.

A felperes perbeli álláspontja szerint a munkáltató a postai közléssel a próbaidő leteltét követően szüntette meg a munkaviszonyát.

A munkaügyi bíróság nem osztotta ezt a felperesi álláspontot, megállapítása szerint az alperes a munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozatát 2006. június 6-án joghatályosan közölte a felperessel.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.309/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján helybenhagyta. Kiemelte még, hogy az a körülmény, miszerint a felperes az okiratot 2006. június 6-án nem volt hajlandó átvenni, a megszüntetés hatályosságát nem érinti.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Eljárásjogi jogszabálysértésként a Pp. 2. §-ának megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem gondoskodtak a felek perbeli jogegyenlőségéről, amikor a felperes terhére figyelmen kívül hagyták az Mt. kogens szabályait, illetve az alkalmazás során azokat tévesen értelmezték. A felperes szerint az Mt. 87. § (2) bekezdésében kötelezően előírt írásbeli közlésre 2006. június 8-án, a próbaidő leteltét követően került sor arra is tekintettel, mivel az alperes a 2006. június 6-án történetekről nem vette fel az Mt. 6. § (4) bekezdésében előírt jegyzőkönyvet. Azzal is érvelt, hogy a 2006. június 6-án átadni szándékozott jognyilatkozat a dátumok eltérése miatt nem volt azonos a postára adottal, a dátum kijavítására a munkáltatói jogkörrel nem rendelkező M. P. nem volt jogosult.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, mivel álláspontja szerint a felperes felülvizsgálati érvei alaptalanok.

A felperes újabb észrevételében korábbi előadásait foglalta össze, kiemelve, hogy álláspontja szerint az át nem vett jognyilatkozat az eltérő dátumok miatt nem volt azonos a postára adottal, ezért a munkaviszonya 2006. június 6-ai megszűnése nem állapítható meg. Az alperes a vitatott dátumot kijavította, tehát a korábbi jognyilatkozatát maga is semmisnek tekintette.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 6. § bekezdése értelmében az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt az érdekeltnek, vagy az átvételre jogosultnak átadják. A közlés akkor is hatályos, ha az átvételt az érdekelt megtagadja, vagy szándékosan megakadályozza; erről jegyzőkönyvet kell felvenni.

Az idézett jogszabályból kitűnően az írásbeli jognyilatkozat közlése szempontjából nincs jelentősége a jognyilatkozat jogszerűségének vagy jogellenességének, azaz az érdekeltnek a jogellenességre hivatkozással történt átvétel megtagadása a közlés hatályosságát eredményezi. Ennek a jogkövetkezménynek – amit a másodfokú bíróság helytállón emelt ki – nem előfeltétele a megtagadásra vonatkozó jegyzőkönyv felvétele, hanem a bizonyítást elősegítő eszköze.

Az adott esetben a próbaidő alatti munkaviszony megszüntetésére vonatkozó munkáltatói írásbeli jognyilatkozat átvételét a felperes általa is elismerten 2006. június 6-án megtagadta. A nem vitatott tény következményeként az írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősült, és hatályosult.

A munkáltatói megszüntető jognyilatkozat a közléssel hatályosul, ezért a munkaviszony megszüntetésének időpontja a közlés napja, függetlenül a jognyilatkozatban szereplő időponttól. Eltérő időpont – hasonlóan a helytelenül megállapított felmondási idővel kapcsolatos bírói gyakorlathoz – önmagában nem eredményezi a jognyilatkozat jogellenességét, hanem azzal a következménnyel jár, hogy a munkaviszony későbbi időponttal szűnik meg. Ezt a munkáltató is korrigálhatja.

Az előbbiekből következően a felperes semmisségre vonatkozó érvelése téves. Az alperes az Mt. 6. § (4) bekezdése értelmében a felperes munkaviszonyát az Mt. 81. § és a 87. § (1) bekezdés d) pontja alapján a munkaszerződésben kikötött próbaidő alatt jogszerűen szüntette meg a 2006. június 6-án közöltnek minősült 2006. május 31-én kelt jognyilatkozatával. A 2006. június 8-án a felperessel postán közölt munkáltatói jognyilatkozat az előbbi közlés érvényességét már nem érinti, a munkaviszony megszüntetés időpontját illetően pedig csupán a jogszabálynak megfelelő megszüntetési időpont megállapításának minősül. Az alperes által megjelölt anyagi jogszabálysértések tehát nem álltak fenn. Alaptalan a Pp. 2. §-ának megsértésére vonatkozó felperesi érvelés is, mivel valamely anyagi jogszabály esetleges téves értelmezése nem jelenti önmagában a perek tisztességes lefolytatásához való jog megsértését.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. február 20.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő